

9

לך תשפ"ז

שיחת רש"י המלוכה

עדנה מחודשת לראשית ממלכת רבזה"ק בעיירות קאסוב וזיניצא

רחמנא אדער לן זכותה דרפנו האהבת שלום' זי"ע

הרה"ק רבי **מנחם מענדיל** בהרה"ק רבי **יעקב קאפיל** זצוקללה"ה
גלב"ע י"ז במרחשוון ה'תקפ"ו

דבר מלכות

ניצוץ ממשנת רבותינו הקדושים זי"ע

'אהבת שלום' לרביה"ק בעל ההילולא זיעוכי"א (לך לך, ד"ה א"י אנכי)

'אנכי מגן לך שרכך הרבה מאוד' (טו, א). דהנה אם האדם עובד את השי"ת על מנת לקבל פרס - יש לשכרו גבול וקצבה, לאפוקי אם הוא עובד את השי"ת שלא על מנת לקבל פרס רק למען השי"ת ולמען כבוד שם קדשו, אזי אין לשכרו גבול וקצבה. כי כמו שהשי"ת אין סוף - כך לשכרו אין סוף. והנה אברהם אע"ה עבד את השי"ת שלא ע"מ לקבל פרס רק למען שם קדשו. וזהו 'אנכי מגן לך' פירוש כיון ש'אנכי' בחנם לך - כי תרגום של 'חנם' הוא 'מגן' (שמות כא, יא). ופירוש, כיון שעיקר עבודתך היא בחנם, שלא ע"מ לקבל פרס, רק למען שם קדשי, ועל כן 'שרכך הרבה מאוד' בלי שיעור וגבול. ודו"ק.

מראשית בזאת הודעת

יש לנו אבן זקן, ב"ה. רבינו הק' 'אהבת שלום' זי"ע, אשר ספרו הקדוש, תולדות חייו ופועליו, דמותו הרוממה ומורשתו השגיבה, מורשה הם לנו מדור לדור, והם כאבן יסוד וכשורש עיקרי בדרכי עבודתנו את ה', עד היום הזה.

השושלת הקדושה מאז ימי רבינו זי"ע ועד היום בראשות ממשיכי דרכו בקודש שליט"א, מאירה את עולם החסידות מזה כ-522 שנה, כולן שוות לטובה, ותכלית ושאפת כל אחד מאתנו - לדבוק בזו הדרך.

יומ"ד הוא עת נכון לחישוב נפש ולהכרה במציאות הברוכה הזאת: אשרינו ומה טוב חלקנו. אשרינו שאנו צועדים בזאת המסילה הסלולה, הולכים בזו הדרך ומנחילים לבנינו אחרינו את זאת התפארת. אשרינו שיש לנו 'היסטוריה' גדושה כזאת, מה טוב חלקנו שאנו דבקים בה וממשיכים אותה בגאון ובעוז, עדי יקוצו וירננו שוכני עפר, ונגלה כבוד ה' במהרה.

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

זאכר חסדי אבות

בהתרגשות ובהתעלות נערכה הנסיעה המרוממת ע"י 'זיניצא' לרגל יומ"ד רבא של רביה"ק ה'צמח צדיק' זיעוכי"א כ"ט תשרי. הנסיעה הוכתרה ברוב הצלחה. גם אלו שלא השתתפו בפועל שיגרו את שמותיהם אל הציונים הקדושים והוזכרו לטובה. בשיא המסע עמדה השבת הנעלית בעיר ויניצא רבתי, בהשתתפות חשובי אנ"ש ובראשם הרה"צ ר' לוי יצחק האגר שליט"א בכ"ק אדמו"ר שליט"א מלונדון. סדר הדברים ותולדות הנסיעה, אשר ישראו חרוטים לעד בלב משתתפיה, יבואו בס"ד בהזדמנות בהרחבה.

הזכירו עצמכם לטובה על הצייון הקדוש ביומא דהילולא רבא

מהירו להירשם במוקד 'זיניצא' 073.302.5575 שלוחה 9 או בפקס 077-3180871
ניתן להרשם עד יום רביעי, יומ"ד, בשעה 12:00 בצהריים

שלום רב על משכנו

קדושת ארץ הקודש

בתורתו של רביה"ק בעל ההילולא זי"ע

"אל תיגש הלוים"

ידועה קפידתם של רבוה"ק צאצאי בעל ההילולא ה'אהבת שלום' זי"ע שלא לפקוד את ציונו הקדוש. המנהג החל באחת השנים בהיות רבינו ה'תורת חיים' זי"ע ע"י ציון קדשו של אביו ביום ההילולא, נגלה אליו אביו הקדוש ואמר לו 'חיימ'ניע בני, עס איז מיר זייער עלענד צו זיין אליין' [קשה ומצער לי להיות בודד לבדי, רצוני שתבוא לנחם אצלי]... מאז חדל ה'תורת חיים' לעלות על הציון. לשנה האחרת ביום ההילולא של ה'אהבת שלום', הלך ה'תורת חיים' לחדר בנו הקדוש ה'צמח צדיק', ואמר לו, 'הלא הנך נקרא על שם אבי מנחם מענדיל'. ושם בחדרו אמר את ה'מענה לשון' ואת מזמורי התהלים שהיה רגיל לאומרם על הציון.

אותה 'קפידה' נותצה לא אחת על ידי רביה"ק ה'אמרי חיים' זי"ע, כפי שהעיד על עצמו, וזאת מרוב תשוקתו לפקוד את המקום. 'אני הייתי כמה פעמים בציון

ה'אהבת שלום', סח. 'פעם אחת בהיותו, היה זה לפני חתונתי הייתי עם אאמו"ר הק' בציון ה'תורת חיים' ואחר כך אמר לי אבי עלה אל ה'אהבת שלום' והוא המתין לי למטה. 'און כ'האב געוואלט א ביסעל אויס רעדן דאס הארץ' [רציתי להשיח את לבי מעט]. לאחר מכן הייתי פעם נוספת על ציון קדשו ב"גניבה" וייל עס האט מיך זייער געברענט.

וסיים רבינו זי"ע: 'לנשמתי בוודאי היה תיקון, אני יודע, איך האב מיך מחיה געווען. איך האב געפילט אז דאס הארץ איז מיר אויפן פלאץ דאס איז מיין הארץ מיין חיות'...

ארץ ישראל בקאסוב

הטעם עמום וכמוס, אך עבורנו הוא לימוד.

רבותינו - יוצאי חלציו של ה'אהבת שלום' מנועים מלפקוד את הציון הקדוש, ואנו עדים לתשוקתם העזה לשבור את המחיצה הזאת וכן לפקוד. כפי שעשה

ה'אמרי חיים' וכפי שמעידים עדי ראייה על תשוקתו העזה של מרן אדמו"ר שליט"א בנסיעתו בחדש אייר תשע"ה, כאשר התקרב ממש אל האוהל כדי לפקוד את הציון ובקושי מנעו זאת ממנו.

ואנחנו, שאיננו צאצאים, הלוואי צאצאים רוחניים - כן מורשים ורשאים לחון את עפר האוהל הקדוש, אותו עפר שכל כך ייחלו לו רבותינו הקדושים.

וכמו מאליו צץ דמיון הדברים לתשוקתו של משה רבינו להיכנס אל ארץ הקודש.

ולא בכדי.

הלא ציונו הקדוש נודע שיש בו קדושת ארץ הקודש, כראייתו הצופיה של הרה"ק ר' ארון לייב מפרמישלאן זי"ע וכהרגשתו של הרה"ק משינאואר זצ"ל.

אל אותה 'ארץ ישראל' כספו רבוה"ק לבוא, לנשק את העפר ולחוננה, והם מנועים, ואל אותו המקום יכולים אנחנו לגשת, רצו עבדיך את אבינה ועפרה יחוננו.

איך האב מיך מחיה געווען. מרן אדמו"ר שליט"א מבקש להגיע הכי קרוב שאפשר לאוהל הקד'.

אל הארץ אשר אראך

ואותה כמיהה אל האוהל הקדוש, אינה שמורה לאותן ד' אמות קדושות בלבד. עתידה ארץ ישראל זו שתתפשט בלבבות. מורשתו הקדושה של רביה"ק ה'אהבת שלום' זי"ע חיה וקיימת, והיא נותנת אור חדש לכל אשר יבחר לדבוק בו, בכל ענייני העבודה.

אנו, הדבקים באילן החי שאותו נטע, צמאים, כמהים, משתוקקים וחפצים להיכנס אל אותה אורה קדושה השוררת דרך קבע בד' אמותיו, לחוש את קדושת הארץ - בלב פנימה, לנשק את עפר המקום הקדוש הזה, ע"י התאבקות בעפר רגליו - הליכה בדרכיו, עיון בספרו הקדוש, ואחיזה איתנה במורשת העשירה שהותיר לנו ברכה, בכל ענייניה היסודיים של עבודת ה'. דיבוק חברים, קדושת השבת, קדושת האברים, התדבקות בצדיקים, וכל דבר טוב.

ואלינו, צאצאיו ברוחניות, גם כן זועק רבינו זי"ע: עס איז מיר זייער עלענד צו זיין אליין - איני רוצה להשאר לבדי בתוך ה"ארץ ישראל" שלי. בואו והיכנסו אלי.

הנחתי עבורכם ספר קדוש, תורה שלמה, אורחות חיים ודרכי יושר - עיינו בהם, שנו מידותיי, לימדו דבריי והפנימו אל תוך לבבכם את האור הגנוז בהם, את הקדושה אשר בכל תג ובכל אות שלהם.

אל תשאירו אותי לבדי. יש מקום לכולכם באוירת הקודש הזאת. בואו, היכנסו אל יערות הדבש, טעמו וראו כי טוב.

א שטיקל 'אהבת שלום'

רביה"ק בעל ההילולא זי"ע מחדש בטוב טעם פירוש נפלא בנוסח הברכה 'תחילה למקראי קודש - זכר ליציאת מצרים' - שאופן המשכת הקדושה היא על ידי

תחילה למקראי קודש

"וזוהו 'תחילה למקראי קודש זכר ליציאת מצרים' פי' למקראי הוא לשון המשכה, ופי', להמשכת הקדושה העיקר הוא להיזכר בהתחלה שהוא המקור הנק' 'יציאת מצרים' בכלל ובפרט ועי"ז נעשה המשכת הקדושה, כמו שהיה בשעת יציאת מצרים התחלת הקדושה"

קדושת ארץ ישראל. האוהל הקד' בקאסוב

בפיות רבוה"ק למעלה ממאתיים שנה, והם יסודות צאן ברזל בדרכי ההתנהגות הראויה.

ושוב שנית לקדשה

והיום, כמה נעים וכמה נחמד להיזכר ב'תחילה למקראי קודש' ומשם להמשיך קדושה לעד, על ידי כניסה שוב, והפעם סופית - 'ליעול ולא ליפוק' - אל היכלו של רביה"ק ה'אהבת שלום' זי"ע. לאחוז שוב באותם תיבות קדושות, אחזתיו ולא ארפנו, להתרפק על הדברים, על תוכנם העמוק, לעיין ולהפוך בהם, כי הכל בהם, ולהופכם לדרכי ההתנהגות היומיומית שלנו, בצילו הנאדר של ה'אהבת שלום', בכבודו ובעצמו, בגו עדן גינתא, בתוך אוירת ארץ ישראל הקדושה.

הרי שאותו צמאון שאחז ברבותינו הקדושים דווקא להשתטח על הציון הקדוש, להכנס אל האוהל ולהתדבק בקדושתו, בפרץ כמיהה זו שאין לו דמיון - פורץ מאליו בהאי יומא רבא, יומא דהילולא, שעה שזכורנו הקדוש נעלה ונתקדש בעיני רבי רבבות הצועדים בדרכו הברורה:

גם אנו חפצים, רוצים ומשתוקקים, להתדבק ברוממות קדושתו, ליהנות מאורו וללמוד כל תיבה שלו, באהבה וביראה, ומתוך ידיעה כי הם המה אורחות חיים.

אשרינו מה טוב חלקנו, יש לנו במה להיאחז, יש לנו גזע עבות ושורשים עמוקים, לא נבז להם, אדרבה נדבוק בהם לנצח. כי באור פניו נתן לנו תורת חיים ואהבת שלום.

אנו, אוחזי בגאון דקדושה בעץ החיים אשר השריש, לאורו ניסע ונלך, ונזכה כבחיים חיותו שיפתח את מגירתו הקדושה ויריק עלינו טללי עושר דעת רוחני ללא גבול וללא מעצור, עדי נזכה למלאה הארץ דעה וליקצת שוכני עפר, במהרה בימינו אמן.

אהלים

מסכת בניית האוהלים הקדושים
על ציוני רבוה"ק בויזניצא נבג"מ

פרק ד / הריסת האוהל הישן ובניית האוהל הזמני

לאחר ההכרח להאדיר מחדש את האוהל הקדוש בויזניצא ולאחר ברכת קדשם של כלל צדיקי בית ויזניץ לדבר, והוראתו הברורה של כ"ק אדמו"ר שליט"א מסערת ויזניץ על צורת האוהל הקדוש - כתבנית בית המדרש הישן שבוויזניצא, אות וזכרון לעולם שחבר, לצד העצה שהתקבלה בחיבה מכ"ק אדמו"ר שליט"א ממאנסי שכותלו הקדמי יהיה מחלונות לכל ישמש המקום כמחסה ומסתור חלילה לרשעי הארץ - החלה המלאכה, בס"ד.

סותר על מנת לבנות במקומו

וזאת למודעי: לאחר מלחמת העולם הראשונה, כאשר בנה רביה"ק האהבת ישראל את אוהל מחדש, לא בנה שני אוהלים כפי שהיה בתחילה - אחד לרבי'ס ואחד לרבניות - אלא בנה אוהל אחד בלבד. לאחר מלחמת העולם השנייה כשחבר הכל, שוב נבנה אוהל אחד בלבד, אך כאן התבלבלו הדברים ולא ידעו היכן הרבי'ס והיכן הרבניות, ולא ידעו במדויק את מקום המצבות.

בבנייה זו, במאמצים כבירים ובהשקעת הון עתק, התגלו בבירור יסודות האוהלים הראשונים - שנבנו לראשונה על ציוניהם של רבוה"ק במקום, הוכר בוודאות היכן היה אוהל הרבי'ס והיכן של הרבניות, ועוד ממצאים חדשים, מופלאים.

כאשר הוסר לגמרי האוהל, התגלו סימנים ראשונים ליסודות הקודמים. בזהירות ובעדיניות מרבית החלו לקלוף את האדמה מסביב הכא והכא עד שלנגד עיני העוסקים במלאכה עלתה תמונת המקום בבהירות מלאה. נרא לעין כל היסודות הראשונים שנבנו בתחילה - יסודות של שני אוהלים נפרדים, זה לצד זה.

סדר היסודות הוכיח בוודאות כי הם היסודות הראשונים, שהרי בהמשך לא נבנו שני אוהלים אלא אוהל אחד גדול, וכאן משנמצאו בבירור יסודות של שני אוהלים - הרי שהם הם היסודות הראשונים.

עם קבלת תמונה ראשונית ברורה, החל השלב הבא של גילוי הציונים עצמם, ועל כן בס"ד בפרק הבא.

הדרישה הברורה: היכן היה האוהל הראשון, היכן המצבות, וכדומה. ובס"ד התגלו דברים נפלאים.

הרה"ג ר' שמואל ברגר שליט"א הרב אלימלך שוחט הי"ו והרב בנימין זאב שטראוס הי"ו בבדיקת היסודות

האוהל הישן בשעת ההריסה

המשכן. האוהל הזמני עד להשלמת המחקר

בחיל וברעדה ניגשו, בקיץ תשע"ח, אל מלאכת ניתוח האוהל הישן, כדי לבנות על גבי אדמת הקודש - אוהל חדש, מהודר פי כמה.

על מלאכת הניתוח הופקדו משגיחים בכל עת - אברכים יראי שמים אשר עשו במקום לילות כימים, להבטיח את כבודם הראוי של רבוה"ק שוכני הארץ, כשעל צבאם, כאמור, הרה"ג ר' שמואל ברגר שליט"א מארה"ק, אשר אף הוא הטריח עצמו לפקוד את המקום ולחקור אחר הדברים בקירוב עין. בין המשגיחים היו חברי 'הגן הנאה' וכן הרב מהללאל אדלר הי"ו אשר הפקיר עצמו בכל לב ונפש להצלחת הענין, כפי שעושה בכל עת ולכל דבר שבקדושה.

עם נגיעת קורנסי הניתוח באדמת הקודש עצמה, נעצרה המלאכה לצורך חקירות מדויקות להמשך מלאכת הקודש.

בינתיים נבנה על גבי המקום אוהל זמני ראוי - רצפת עץ מהודרת ותקרה זמנית.

במקביל החלה חקירה מיוחדת בניסיון למצוא תצלומים מוקדמים, מפות וכדומה לתוספת בהירות בצורת האוהל המקורי.

אל המלאכה נקרא גם הרב אלימלך שוחט הי"ו חוקר גנאלוגי ידוע, אשר ידיו רב לו במציאת מצבות וקברים ובהעמדת הדברים על מכונם הנכון.

למעשה, לאחר תקופה ממושכת, הוסר האוהל הזמני והחלה מלאכת